

Sanga ilakkiyaa Aivu Naduvam

Since: 2015 Reg.no.07/2021

(Government of India, UDYAM REG. N: UDYAM-TN-16-0005555)

Tharkalath Thamizhiyal Aivu Pokkukal - 2022

Kabilar award

புனைவர் டாக்டர். சி.சு. சிவசுந்தரி நாயகர்

In recognition of his participation in the seminar conducted by the Sanga Ilakkiyaa Aivu Naduvam and the presentation of the most outstanding research paper, we present him with an **Kabilar award**.

Dr. T. MAHESWARI
M.A.,M.Ed.,Ph.D.,SET.,
Secretary

Dr. P. Senthinathan
M.A.,M.B.A.,M.Ed.,Ph.D.,
General Secretary

Dr. S. SURESH
M.A.,M.Phil.,M.A.,Ph.D.,PDFM.,NET.,
Founder & President

11/3a Mathana Gobalapuram, 7 th ward, RKC Primary school street,
Perambalur -621212, Tamil nadu, India.

www.sangailakkiyam.com (919994266039)

Sangailakkiyamtv YouTube

Date: 05.09.2022

சங்க இலக்கிய ஆய்வு நடுவம்

தலைமையகம் - பெரம்பலூர்- தமிழ்நாடு - இந்தியா (பதிவுவெண் - 07/ 2021)

இந்திய இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

பொள்ளாச்சி - 642002.

இணைந்து நடத்தும் இணைய வழி

தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுப் போக்குகள் (பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - 16.09.2022)

Resource Person - கருத்துரையாளர் சான்றிதழ்

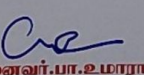
திருமிகு/திரு... முனைவர்... டாக்டர்... டி.வி.சி.வி.சி... தங்கை... உதயம் பிள்ளை... டி.வி.சி.வி.சி...

... சி.வி.சி.வி.சி... திரு.வி.சி.வி.சி... கருத்துரையாளர்...

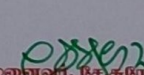
அவர்கள் 16.09.2022 அன்று தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுப் போக்குகள் எனும் தலைப்பில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டு... டி.வி.சி.வி.சி... டி.வி.சி.வி.சி...

.....என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை மற்றும் கருத்துரை வழங்கினார் எனச் சான்று அளிக்கப்படுகிறது.

முனைவர். ஆறுச்சாமி.செ
ஆசிரியர் குழு
இந்திய இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்

முனைவர். பா. உமாராணி
முதன்மை ஆசிரியர்
இந்திய இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்

டாக்டர். பி. சி. சந்திரநாதன்
பொதுச் செயலாளர்
சங்க இலக்கிய ஆய்வு நடுவம்
கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்

முனைவர். சே. கருமணி
நிறுவனர் - தலைவர்
சங்க இலக்கிய ஆய்வு நடுவம்
கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்

தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுப் போக்குகள்
பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
18.09.2008

பதிப்பாசிரியர்கள்
முனைவர் மா. உய்யாணி
முனைவர் க. கரேஷ்
முனைவர் ப. சாந்திநாதன்
முனைவர் ஆறுச்சாமி. சா
முனைவர் சீமா. மன்குமார்
முனைவர் த. பழனிவேளி

சங்க இலக்கிய ஆய்வு நடுவம்
வெரம்பலாள் -621212

Designed By
Ganesh Kumar M

தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுப் போக்குகள்

- பொருள் : தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
மொழி : தமிழ் / ஆங்கிலம்
நூல்அளவு : D1/8 Size
பக்கங்கள் : IX+ 256 =265
முதற்பதிப்பு : செப்டம்பர் 2022
பதிப்பகம் : சொல்நதி பதிப்பகம்,
பொள்ளாச்சி - 642 002
வெளியீடு / உரிமை : சங்க இலக்கிய ஆய்வு நடுவம்
பெரம்பலூர்.

ISBN : 978-93-5737-033-2

BIBLIOGRAPHICAL DATA

- Subject : Tamil Research Articles
Language : Tamil / English
Book size : D1/8 Size
Pages : IX+ 256 =265
First Edition : September 2022
Price : Rs.300/-
Publication : Solnathi Publication, Phollachi.
Published by / Rights : Sanga Ilakkiyaa Aivu Naduvam

உள்ளடக்கம்

வ. எண்	ஆசிரியர் பெயர் / தலைப்பு	பக்க எண்
1.	முனைவர் மா.தே.அருண் மொழி நங்கை கோப்பெருஞ்சோழனின் பாடுபொருள்	1-12
2.	முனைவர் ஆறுச்சாமி.செ குதிரைக்காரன் குறிப்புகள் சிறுகதையில் சமூக சிக்கல்கள்	13-22
3.	முனைவர் ப.ஆனந்தகுமார் ஆசாரக்கோவையில் இல்லற நெறிகள்	23-32
4.	இரா. இராஜா புறநானூற்றில் நாட்டுப்புற வாழ்வியல் கூறுகள்	33-48
5.	முனைவர் இரா.இந்து அகநானூற்றில் உவமை நயம்	49-51
6.	திருமதி. கோ. இலட்சுமிபிரியா கம்பராமாயணத்தில் மகளிர் நிலை	52-57
7.	முனைவர் பா. உமாராணி வாணங்கள் கரைந்த வெளி - இருமையின் துயர்	58-65
8.	ஆ. கலைவாணி இரா. முருகவேள் - மிளிர்கல் நாவலின் தொன்மக் கதையாடல்	66-77
9.	க. கல்பனா சிலப்பதிகாரம் கூறும் அறம்	78-85
10	க.சதீஸ்குமார் பண்பாட்டு நோக்கில் கிராமியக் கலைகள்	86-97
11.	அ.சரண்யா அக்னி சாட்சி நாவலில் பன்முக நோக்கு	98-107
12.	வே. சாந்தலட்சுமி, இதழியல் துறையில் பண்டிதர் அயோத்திசாசரின் பங்களிப்பு	108-114

கோப்பெருஞ்சோழனின் பாடுபொருள்

முனைவர் மா.தே.அருண் மொழி நங்கை,

உதவிப் பேராசிரியை,

தமிழ்த்துறை,

திருச்சிலுவை கல்லூரி, நாகர்கோவில்.

முன்னுரை:

கோப்பெருஞ்சோழன் சோழர் குலத்தில் தோன்றியவர். உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டவர். பிசிராந்தையாருக்கும் பொத்தியாருக்கும் நண்பனாகக் கருதப்பட்டவர். இவரால் பாடப்பட்டவர் பிசிராந்தையார் என்ற புலவர் ஆவார். ஏழு பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவருடைய பாடல்கள் குறுந்தொகை, புறநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகளுள் காணப்படுகின்றன. இவரைப் பாடிய புலவர்கள் பிசிராந்தையார், புல்லாற்றாரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார் ஆகியோர் ஆவர். இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் பாடிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை. அரசரும் கவிஞராய் விளங்கினர் என்பதற்குச் சான்றாக விளங்கியவர் கோப்பெருஞ்சோழன். அத்தகைய கோப்பெருஞ்சோழனின் பாடல்களைத் தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வு நோக்கில் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

புறப்பாடல்கள்

புறநானூற்றில் இவர் பாடியதாக மூன்று பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (புறநானூறு: பாடல் 214-216). அந்த பாடல்கள் இவருடைய உயரிய மனப்பான்மையை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களில் கூறும் நீதிகள் அனைவராலும் பின்பற்றக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளன. நட்பிற்கு இலக்கணம் என்றால் கோப்பெருஞ்சோழன் தான்.

இவரது பாடல் வழி நின்று இவருடைய உயரிய மனப்பான்மையையும் நட்பின் தன்மையையும் பார்ப்போம். தமிழ்நாட்டு மன்னர்களும், புலவர்களும் நண்பர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள். தமிழகத்தின் சிறப்புகளில் ஒன்று

நட்பாகும். நட்பு என்றால் ஏதோ ஒரு தொடர்பு மட்டுமல்ல. அன்புகாட்டி வாழ்ந்தமை மட்டுமல்ல, மன்னர்கள் புலவர்களைத் தங்களுக்குச் சமமாகவும் மேலாகவும் போற்றினர். நட்பு என்பது ஒரே மன உணர்வால் உருவாவது. அடுத்தடுத்துக் குடியிருப்பதாலோ அடிக்கடி சந்திப்பதினாலோ நட்பு உருவாவதில்லை. சிறந்த இலக்கியங்கள் படிக்க படிக்க இன்பம் தரும். நல்லவர் நட்பும் அதைப் போன்றது. இதனை திருவள்ளுவரும்

"நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு". (திருக்குறள்: 783)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நட்பு முகநகநட்பு, அகநகநட்பு என இருவகையாகக் கருதப்படும். முகநகநட்பு வேறு, அகநகநட்பு வேறு முகநகநட்பு நிலைத்திருக்கக்கூடிய நட்பல்ல. அகநகநட்பே நிலைத்திருக்கக் கூடியதாகும். வெறும் வெளிப்போக்கான நட்பினைவிட உயிரோடு உயிர் இணையுமாறு அன்பால் பிணைவதே உண்மையான நட்பாகும். இத்தகைய நட்பிற்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

"நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு" (திருக்குறள்: 784)

"உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" (திருக்குறள்: 788)

இந்நட்பிற்குச் சான்றாகப் பிசிராந்தையாரும் சோழநாட்டு வேந்தனாகிய கோப்பெருஞ்சோழனும் விளங்கினர். ஒருவரையொருவர் செவிவழி அறிந்தே ஒன்றிய உணர்ச்சிப் பெருக்கால் பழகிய நட்பிணையுடையவர். பொத்தியார் என்ற புலவருடனும் நட்புரிமையுடையவர் கோப்பெருஞ்சோழன் என்பதை,

'பொத்து இல் நண்பின் பொத்தியொடு கெழீஇ'
(புறநானூறு: 212-14) எனப் பிசிராந்தையார் விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

கோப்பெருஞ்சோழனின் பிள்ளைகள் தந்தையைப் பகைத்துக் கொண்டு போர் மேற்கொள்ள சென்றனர். இது கண்டு கோப்பெருஞ்சோழனும் போர்மேற்கொள்ள சென்றான். இதனைக் கண்ட புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் என்னும் புலவர் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு அறிவுரை கூறிப் போரை விலக்கினார். போரிலே நீ வென்றாலும் உனக்குப் பிறகு உன்னுடைய நாடு உன்னுடைய மக்களுக்குத் தானே சென்று சேரப்போகிறது. அவர்கள் தோற்றால், பிறகு உன்னுடைய நாட்டுச் செல்வத்தை யாருக்கு அளிக்கப்போகின்றாய். மேலும் நீ தோற்க நேர்ந்தால் உலகம் உன்னை இகழும் என்று அவர் கூறினார். கோப்பெருஞ்சோழன் மனம் மாறினார். தன் மக்கள் செயலால் தன்மானம் மிகுந்தவனாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்துறந்து தன் புகழை நிலை நிறுத்த எண்ணினான்.

தமிழர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த சத்தியாகிரகத்தை அறிந்திருந்தனர் என்பதற்கு 'வடக்கிருத்தல்' என்பதும் சான்றாகும். வடக்கிருத்தல் என்பது நகர்ப்புறத்தில் தனியான ஒரு இடத்தில் அறக்கருத்துக்கள் உரைக்கும் சான்றோர்கள் குழுமியிருக்க அந்த இடத்தில் புல்லைப் பரப்பி அதன் மீது அமர்ந்து உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர் துறப்பதாகும். இந்த நோன்பினை மேற்கொள்பவர்கள் இன்பமடைவர். இது பெருந்தவமாக அமையுமானால் வானுலக இன்பத்திற்கும் மேலான வீட்டின்ப நிலையை அடைந்து மீண்டும் இவ் உலகில் பிறவா நிலையை அடைவர் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

இப்படி சிறப்பு பெற்ற வடக்கிருத்தல் நிலையைக் கோப்பெருஞ்சோழன் மேற்கொண்டான். இதுபற்றிப் பலரும் பலபடப் பேசினர். அவர்களில் சிலர் நல்வினையை நல்லதென்று கருதாத சிலரும், பிறவா இன்பம் கிடைப்பதில்லை என்ற கருத்துடையவர்கள் சிலரும் இருந்தனர். இதனையறிந்த சான்றோனான கோப்பெருஞ்சோழன் இத்தகைய அறவினையைச் செய்வோமோ அல்லது செய்யாதொழிவோமோ எனச் சந்தேகமடைகின்றான். யானை வேட்டைக்குச் செல்பவர் தவறாமல் யானையை வேட்டையாடுவதும், காடை, சிறுபறவை

வேட்டைக்குச் செல்பவர் அவற்றைப் பெறாமல்
வெறுங்கையுடன் திரும்ப வருவதும் கண்கூடு என்கின்றான்.
இதனை

"யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே" (புறம்-214)
என்று கோப்பெருஞ்சோழன் புறப்பாடலில் குறிக்கின்றார். இப்
பாடல் அடிகளின் வாயிலாக அறிவது உயர்ந்தது நினைப்போர்
வெற்றியும், தாழ்ந்தது எண்ணுபவர் தோல்வியும்
அடைதல்கூடும். உயர்ந்தது நினைப்பவர்கள் இவ்வுலக
இன்பத்தைப்பெறுவர். நல்வினைப் பயனால் உலக இன்பத்தினும்
மேலான பேரின்ப வீட்டைப் பெறுவர். பேரின்ப
வீட்டைப்பெறும் தகுதியினைப் பெற்றோர் மீண்டும் இந்த
உலகில் பிறவார். இது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்ற
தெளிந்த உண்மையாகும். இதனை,

"செய்வினை மருங்கின் எய்தல் உண்டெனின்
தொய்யா உலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடும்
தொய்யா உலகத்து நுகர்ச்சி இல்லெனின்
மாறிப் பிறப்பு இன்மையுங் கூடும்"

(புறநானூறு: பாடல் 214 வரிகள் 7-10)

என்று கோப்பெருஞ்சோழன் தன் புறப்பாடல் அடிகளில்
குறிப்பிடுகின்றார். நல்வினையைச் செய்வோர் இமயமலையின்
சிகரம் உயர்ந்து விளங்குவது போன்று தமது புகழை
நிலைநிறுத்திப் புகழுடம்பு கொண்டு நிலைபெறுவர் என்ற
கருத்துடன் பாடியுள்ளார். இந்த கருந்தினைத் திருவள்ளுவரும்,

"வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா

யாக்கை பொறுத்த நிலம்" (திருக்குறள்: 239)

என்ற திருக்குறளில் குறிப்பிடுகின்றார். கோப்பெருஞ்சோழனின்
இப்பாடல் கருத்தினால் நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய அறங்கள்
ஒருவர் நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். விட்டொழிக்க
வேண்டியது தீயசெயல்கள். இதனைத் திருவள்ளுவரும் இவ்வாறு
குறிப்பிடுகின்றார்

"செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு

உயற்பால தோரும் பழி' (திருக்குறள் :40)

உள்ளுவதெல்லாம் உயர்ந்தனவாக அமைய வேண்டும் என்பது கோப்பெருஞ் சோழனின் விருப்பம். அவ் உயர்ந்த தன்மையைச் செயலாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும், அம் முயற்சியும் உயர்விடத்துச் செல்ல வேண்டும் என்றும் தன் பாடற் கருத்தால் குறிப்பிடுகின்றார் கோப்பெருஞ் சோழன்.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருக்கையில் சான்றோர் சூழ்ந்திருந்தனர். வேறு பலரும் அவ்வப்போது பார்த்தவண்ணம் இருந்தனர். இத்தகைய சான்றோர் பலரைத் தன் நண்பராகக் கொண்டிருந்தார். சான்றோர் பலரைத் தன் நண்பராகக்கொண்டாலும் கோப்பெருஞ்சோழனின் எண்ணம் பிசிராந்தையார் மீது ஒன்றியிருந்தது. கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையாரை நினைத்து சான்றோர் பலரிடத்திலும் உரையாடினார். கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருப்பதை பிசிராத்தையார் அறியாமல் இருக்கலாம் என்று எண்ணினார். பிசிரர் என்ற ஊர் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து நெடுந்தொலையில் இருக்கிறது. பிசிராந்தையார்க்கு கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருப்பது சென்று சேர்வது எளியதல்ல. ஒரு வேளை செய்தி சென்று சேர்ந்தாலும் பிசிராந்தையார் அங்கு வந்து சேர்வது என்பதும் சந்தேகத்திற்குரியது. இவ்வாறு கோப்பெருஞ்சோழனின் காதுபட பேசிய சான்றோருக்குப் பின்வரும் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார் கோப்பெருஞ்சோழன்.

"கவைக்கதிர் வரகின் வைப்புறு வாக்கல்
தாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்க் கொளீ இ
ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
அவரை கொய்யுநர் ஆர மாந்தும்

தென்னம் பொருப்பன் நன்னாட் டுள்ளும்" (புறம்:215)

இப்பாடலின் பொருள் என்ன என்றால் கவர்ந்த கதிரினையுடைய வரகினது குற்றுதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும், தாதாக உரிந்த எருவையுடைய தெருவின்கண் போதொடு தழைத்த வேளைக் கொடியின் வெள்ளிய பூவினை வெண்மையான

தயிருடன் சேர்த்து ஆயர்குல மகளிரால் சமைக்கப்பெற்ற புளிக் கூழையும், அவரைக் கொய்வார் தம் வேலை முடித்ததும் மிகுதியாக உண்டு மகிழ்வர். தெற்குத் திசைக்கண் பொதியின் மலையைக் கொண்ட அத்தகைய நாடே பாண்டியனுடைய நல்ல நாடாகும்" என்ற பாண்டிய நாட்டின் சிறப்பைக் கூறுகின்றார்.

இத்தகையச் சிறப்புமிக்க நாட்டில் தொலைவிலுள்ள பிசிரர் என்னும் ஊரில் உள்ளவர் பிசிராந்தையார் என்று கூறுவர். அவர் என் உயிரைப் பாதுகாப்பவர். அவர் நான் செல்வம் மிகுதியாகப் பெற்ற காலத்தில் தன் ஊரில் தங்கியிருக்கலாம். ஆனால் வறுமையுற்ற காலத்தில் தம் ஊரில் தங்கியிருக்கமாட்டார். என்னை நாடி உடனே புறப்பட்டு வருவார் என்று கோப்பெருஞ்சோழன் தன் பாடல் அடிகளில் கூறுகின்றார்.

"பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே

செல்வக் காலை நிற்பினும்

அல்லற் காலை நில்லன் மன்னே" (புறநானூறு:215:7-9)

இந்த பாடற் கருத்தில் இவருடைய நட்பின் வெற்றியை நாம் உணரலாம். நட்பிற்கு இலக்கணமாக விளங்குகின்றார்.

பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ் சோழனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாரே தவிர இவரை நேரில் காணாதவர். பல ஆண்டுகள் கண்டு பழகிய நண்பர்கள் கூட நேரில் வருவது கடினம். கற்றறிந்த சான்றோர்கள் கோப்பெருஞ்சோழனிடம், பிசிராந்தையாரை நினைத்து மனம் கவலை கொள்ள வேண்டாம் என்று ஆறுதல் மொழி கூறினர். அது கேட்ட கோப்பெருஞ்சோழன் கற்றறிந்த சான்றோர்களே நீங்கள் இவ்வாறு இதயம் தளருவது கூடாது. நிறைந்த அறிவினையுடைய சான்றோர்களே அவர் என்னை எப்பொழுதும் இழ்ச்சியாகக் கருதுபவர் அல்ல. இனிமையான குணங்களை உடையவர். பிணித்த நட்பினை உடையவர். பெருமையை அழிக்கவல்ல பொய்மையை விரும்பாதவர். அவர் நான் துயருறுங் காலத்துப் பிசிரர் என்ற ஊரிலேயே தங்கியிருக்கமாட்டார். இப்பொழுதே வருவார். அவருக்கும் வடக்கிருக்க என் அருகிலேயே இடம்

அமையுங்கள் என்று பிசிராந்தையாரின் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறி அவருக்கு வடக்கிருக்க இடம் ஒதுக்கச் சொல்கிறார். இதனைக் கோப்பெருஞ்சோழன்

"இகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
இன்னதோர் காலை நிலல்லன்
இன்னே வருகுவன் ஒழிக்க அவற்கிடமே" (புறம்:216)

என்னும் பாடல் வரிகளில் தன்னுடைய நட்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அகப்பாடல்கள்:

கோப்பெருஞ்சோழன்	குறுந்தொகையில்	அகப்
பாடல்களாக	நான்கு	(20,53,129,147)
பாடியுள்ளார்.	இந்த நான்கு	பாடல்களைப்
காண்போம்.	பாடல்களின்	கருத்துக்களைக்

குறுந்தொகை 20 ஆவது பாடலில் கோப்பெருஞ்சோழன் தலைவியின் நிலையை விளக்க முயற்சிக்கின்றார். பொருள் தேடிச் செல்லுதற்காகத் தலைவியைப் பிரிய எண்ணுகின்றான் தலைவன். எனவே தன் கருத்தைத் தோழியிடம் தெரிவித்து தலைவியிடம் கூறுமாறு கேட்கின்றான். அதன்படி தோழி தலைவனது பிரிவைத் தலைவிக்கு உணர்த்துகின்றாள். உணர்த்திய தோழியைக் கண்டு தலைவி கூறுகின்றாள் தலைவர், அருளையும் அன்பையும் தன் உள்ளத்தினின்றும் அகற்றி எனக்குத் துணையாகும் தன்மையையும் அகற்றி நினைவில்லாத பொருளை எண்ணி என்னைப் பிரியக் கருதுவாரேயெனில் அதற்காக வருந்துவதில் பயனில்லை' என்றாள். அவ்வாறு பிரிகின்ற தலைவர் அறிஞர் ஆகுக அவர் பிரிவை ஆற்றாது வருந்தும் நான் பேதை ஆகுக என்றும் கூறுகின்றாள், இதனை,

"அருளும் அன்பும் நீக்கித் துணைதுறத்து
பொருள்வயிற் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்

உரவோர் உரவோர் ஆக

மடவம் ஆக மடத்தை நாமே" (குறுந்தொகை: 20)

கோப்பெருஞ்சோழன் இவ்வாறு தன் அகப்பாடல் அடிகளில் குறிப்பிடுகின்றார். அரசர்களுக்கு இன்றியமையாத அன்பும் அருளும் தலைவனுக்கு இன்றியமையாதது என்று கூறுவதால் கோப்பெருஞ்சோழனின் செங்கோன்மை புலனாகிறது.

குறுந்தொகை 53 ஆவது பாடலைப் கோப்பெருஞ்சோழன் தோழியின் கூற்றாக அமைத்துக் காட்டுகின்றார். தலைமகன், தலைவியிடம் தான் அவளை விரைவில் வரைந்து கொள்வதாகச் சூளுரைக்கின்றான். அந்த உறுதியை நிறைவேற்றாமல் காலம் தாழ்த்துகின்றான். தலைவன் காலம் தாழ்த்தியதால் ஆற்றாமை மிக்கவளாகக் காணப்படுகின்றான். தலைவியின் ஆற்றாமை நிலையைக் கண்டு வருந்துகின்றான் தோழி.

இப் பாடலில் தோழி தலைவனை நோக்கி, 'தலைவனே! நீ மொழிந்த சூளுரைகளின்படி ஒழுகாதது எம்மைப் பெரிதும் வருத்துகின்றது என்று கூறுகின்றான்.மேலும், தோழி 'தலைவனே! அரும்பு முதிர்ந்த புங்கமரத்தினது பூக்கள் உதிர்ந்து கிடந்த வெள்ளிய மணற்பரப்பு, வேலனால் ஒப்பனை செய்யப்பெற்ற வெறியாடுதற்குரிய இடங்கள் தோறும், சிவந்த நெல்லினது வெள்ளிய பொரியைச் சிதறினாற் போன்று தோன்றும்' என்று கூறுகின்றான் இதனை.

"எம்மணங் கினவே மகிழ்ந முன்றில்

நனைமுதிர் புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்

வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தொறும்

செந்நெல் வான்பொரி சிதறி யன்ன" (குறுந்தொகை:25)

இவ்வாறு கோப்பெருஞ்சோழன் உவமைநயத்துடன் குறிப்பிடுகின்றார்.மேலும் இடுமணல் சார்த்த எம்முடைய ஊரின்கண் உள்ள அகன்ற நீர்த் துறையின் முன்னிடத்தில், நீ நேரிய சந்திணையுடைய என் முன்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு தேவமகளிரைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூறிய வஞ்சின உரைகள் என்னை வருத்தமடையச் செய்கின்றன என்று கூறுகின்றான்.

குறுந்தொகை 129 ஆவது பாடலில் புலவர்கள் மீது கோப்பெருஞ்சோழன் மிக்க அன்பு கொண்டவன் என்பதற்கு உதாரணமாக விளங்குகின்றது. தலைமகன் பாங்கற்குக் கூறியதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவன் தலைவியிடம் இயற்கைப் புணர்ச்சி எய்தினான். பின்னர் அவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். தலைவியைப் பிரிந்து வந்த தலைவனின் நிலையில் மாறுபாடு காணப்பட்டது. இம்மாறுபாடு கண்ட பாங்கன் இது தலைவனுக்கு எதனால் ஏற்பட்டது? என்று கேட்டபோழுது தலைவன் அவனுக்குக் கூறியது. தலைவன் பாங்கனை விளிப்பதாகக் கூறும் பகுதியில்,

"எலுவ சிறார் ஏழுறு நண்ப

புலவர் தோழ" (குறுந்தொகை: 129 1-2)

என்று புலவர்களுக்குத் தோழனாக இருக்கும் பெருமையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் கோப்பெருஞ்சோழன். இந்த பாடலில் எட்டாம் நாள் திங்கள் போன்று மகளிரின் கூந்தலின் பக்கத்தில் விளங்குகின்ற சிறிய நுதல் ஆனது புதிதாகக் காட்டிலே பிடிக்கப்பட்ட யானையைப் பிணிப்பதைப் போன்று என்னைப் பிணித்தது என்று பாங்கனிடம் கூறுகின்றான் தலைவன்.

குறுந்தொகை 147 ஆவது பாடல் தலைவன் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. இந்த பாடலில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து ஓரிடத்தில் துயில் கொள்கின்றான். தலைவன் துயிலின் போது தலைவியின் உருவத்தைக் கனவில் காண்கின்றான். அவன் உறக்கத்தினின்று விழிப்படைகின்றான். விழித்த அவன், தலைவியைப் பிரிந்த ஆற்றாமையினால் வருந்திக் கூறுவதாக இப் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவன் தான் கண்ட கனவை எண்ணிக் கூறுவதாக இப் பாடலை படைக்கின்றார் கோப்பெருஞ்சோழன்.

தலைவன் அக்கனவை நோக்கி, 'கனவே! வேனிற் காலத்தில் மலரும் பாதிரி மலரின் கண் துய் போன்ற மயிர் எழுச்சியுற்று ஒழுங்குபட்ட அழகொழுகும் மாமையையும். நுணுகிய வினைத்திறம் அமைந்த அணிகலன்களையும் உடைய தலைவியைத் தரமாட்டாமலிருந்தும் தருவதைப்போலக் காட்டி, இனிய உறக்கத்தினைக் கெடுத்து என்னை விழிக்க வைத்த

நின்னை உலகத்துக் காதலர் இகழமாட்டாரோ? நீ தலைவியைத் தந்தது போல என்னை உறக்கத்தினின்றும் எழுப்பி ஏமாற்றுகின்றனையோ?" என்று கூறுகின்றான். இதனை,

"வேனிற் பாதிரிக் கூன்மலர் அன்ன
மயிரேர் பொழுகிய வங்கலுழ் மாமை
நுண்பூண் மடந்தையைத் தந்தாய் போல" (குறுந்:147)

என்று அழகுடன் படைத்துள்ளார் கோப்பெருஞ்சோழன். இதைப் போன்று திருவள்ளுவரும்

"நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினான்
என்எம்மைப் பீழிப் பது" (திருக்குறள்:1217)

என்ற குறளில் கனவு வருத்துகின்ற தன்மையைப் புலப்படுத்திக்காட்டு கின்றார். இக்குறள் கோப்பெருஞ்சோழனின் இப்பாடலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகிறது.

உவமைச்சிறப்பு:

குறுத்தொகையில் பாடப்பட்ட அகமரபுப் பாடல்களில் (53, 129, 147) நான்கு உவமைகள் உள்ளன.

1) வரைவு நீட்டித்த வழி, தோழி தலைவனுக்குச் சொல்லுகின்றாள். மணற்பரப்புச் சூழ்ந்த நீர்த்துறை முன்றிலில் மணப்பேன் எனத் தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூறிச் சென்ற சூளுரையினால் இன்று தலைவி வருந்தி நிற்கின்றாள் என உரைக்கின்றாள் தோழி. நீர்த்துறைக்கருகிருக்கும் வெள்ளிய மணற்பரப்பில் புன்னை மரத்தின் பூக்கள் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன. அது வேலன் வெறியாடுகளத்தில் செந் நெற்பொரி சிதறிக்கிடப்பது போன்று காணப்படுவதாக ஓர் அழகிய உவமையினைத் தோழி கூற்றாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் குறிப்பிடுகின்றான்.

"நனைமுதிர் புன்கின் பூந்தாழ் வெண்மணல்
வேலன் புனைத்த வெறியயர் களந்தொறும்
செந்நெல் வான்பொரி சிதறி யன்ன" (குறுந்தொகை:53)

என்னும் இவ் உவமை வாயிலாகத் தலைவன் வரைவு நீட்டித்த காரணத்தால் தலைவியுற்ற துன்பங்களையெல்லாம் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றான் கோப்பெருஞ்சோழன்.

காதல் வாழ்வில் தலைவனைக் காணாத போது தலைவி மேனி வாடுதலும், அதற்குரிய காரணத்தைக் கண்டறிந்து அவ் வாட்டத்தை நீக்கப் பெற்றோர் முயல்தலும் இயற்கை. காதலன் பிரிவால் தலைவிக்கு வாட்டம் வந்தது என்பதனை உணராத பெற்றோர், தெய்வக் குற்றத்தால் மேனி நலிந்தது என எண்ணி வேலனின் வெறியாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றனர். தலைவன் பிரிவால் நொந்திருக்கும் தலைவியின் மென்மை உள்ளம், இவ் வெறியாடல் முதலியவற்றால் மேலும் துன்பம் அடைகின்றது. இந்நிலை நீங்க விரைந்து மணவினை செய்தல் வேண்டும் எனத் தோழி தலைவனிடம் எடுத்துரைக்கின்றாள்.

வேலனின் வெறியாடு களம்போலக் காட்சி தரும் வெள்ளிய மணற்பரப்பு எனக் கூறுவது போன்று வேலனின் வெறியாடல் நிகழ்ந்தமை. அதனால் தலைவி வருந்திய அத்தனைச் செய்திகளையும் தோழி தலைவன் உணருமாறு செய்துவிடுகின்றாள். எளிய உவமையாகக் காட்சிதரும் இது தலைவியின் நிலையை விரித்துரைக்கும் அருமையுடையதாக விளங்குகிறது.

2) தலைவன் பாங்கனிடத்தில் தலைவியின் ஒளி பொருந்திய நெற்றியின் பேரழகு தன் நெஞ்சைக் கவர்ந்ததாகக் கூறுகின்றான். கரிய கூந்தல் அருகே விளங்கிய அவள் சிறுநுதலுக்கு அமாவாசை எட்டாம் நாள் அட்டமி பிறைமதியை உவமையாகக் கூறுகின்றான். அலையுடன் கூடிய கருங்கடல், அலைபோல் பரந்து கருங்கூந்தலுக்கும் பிறைநிலவு அவ்வடிவில் ஒளியுடன் காட்சி தரும் நெற்றிக்கும் உவமைகளாகக் கோப்பெருஞ்சோழனால் கூறப்பட்டுள்ளன.

“மாக்கடல் நடுவண் எண்ணாட் பக்கத்துப்

பசுவெண் திங்கள் தோன்றியாங்கு” (குறுந்தொகை: 129)

கடல் போன்றது கூந்தல் எனவும் கடல் நடுவெழுந்த எண்ணாட் பக்கத்து மதி போன்றது நெற்றி எனவும் கூறினான். அதனால் கடல் போலும் மயிரென்றதும், பல காவதப் பரப்புடைய மதி போன்றது நுதல் என்றதும் உளம்மகிழ வந்த உவமம் எனலாம்.

3. தலைவியின் ஒளி பொருந்திய நெற்றி புதிதாகக் காட்டினின்றும் பிடிக்கப்பட்ட யானையைப் போலத் தன்னைப் பிணைத்து விட்டதாகத் தலைவன் கூறுகின்றான். புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்ட யானையினைத் தப்பிக்க இயலாதவாறு வலுவாகப் பிணித்தல் இயல்பு. ஆதலால் சிக்குண்ட யானை தப்புதல் இயலாது. அதைப்போலத் தலைவியின் நுதலின் பேரழகு தன்னைப் பிணித்து விட்டதாகத்தலைவன் கூறுகின்றான். கோப்பெருஞ்சோழன் காதல் வயப்பட்ட தலைவனின் உள்ள இயல்பை இனிய உவமையின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

“கதுப்பயல் விளங்கும் திருநுதல் புதுக்கோள்

யானையிற் பிணித்தற்றால் எம்மே” (குறுந்தொகை:129)

4. தலைவி மேனியின் மேம்பட்ட பேரழகிற்கு மெருகூட்டும் மயிர் ஒழுங்கிற்கு வேனிற்காலத்தில் மலரும் பாதிரி மலரின்கண் உள்ள துய்ப்பினைக் கோப்பெருஞ்சோழன் உவமையாகக் காட்டுகின்றான். இதனை,

“வேனிற் பாதிரிக் கூன்மல ரன்ன

மயிரேர் பொழுகிய வங்கலுழ் மாமை’ (குறுந்:147)

என்று குறிப்பிடுகின்றான்.

நிறைவுரை:

வீரத்தை மட்டும் பாடாமல் அகக்கருத்தும் பாடியுள்ளதால் அரசனும் மக்களும் ஒன்றிணைந்தே வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. அரசனாக இருந்த போதிலும் தன்னை சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளாமல் சமுதாயத்துடன் இணைந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது கோப்பெருஞ்சோழனின் பாடல் வழி புலப்படுகிறது. இது மட்டுமில்லாமல் சிறந்த உவமையும் அவருடைய பாடல்களில் காணமுடிகிறது. குடிமக்கள் நலன் காரணமாக அவர் எடுத்த முடிவால் நாட்டு மக்களின் மீது கொண்ட பாசம் புலனாகிறது. புறநானூறு காலம் தொடங்கி தற்காலம் வரை தன்னுடைய குழந்தைகளுக்காகத் தந்தை எதையும் செய்வார் என்பதையும் இக்கட்டுரை உணர்த்துகின்றது.